

Για την πρόσφατη σεξιστική-τρανσφοβική επίθεση στα Εξάρχεια από μάτσο "συντρόφους".

Τα ξημερώματα της Πέμπτης 2 Φλεβάρη, τρανς θηλυκότητα περπατώντας στα Εξάρχεια αντιμετώπισε τρανσφοβική τραμπούκικη επίθεση από παρέα μάτσο σεξιστών (σχετικό link: [τρανσφοβική-cis-σεξιστική επίθεση στα Εξάρχεια](#)). Σύμφωνα με την καταγγέλουσα πρόκειται για άτομα του «χώρου» που «αράζουν» στην πλατεία των Εξαρχείων και οι οποίοι όπως γράφει και η ίδια : *«Να σημειώσω ότι τους περισσότερους από αυτούς τους ξέρω, πρόκειται για «συντρόφους» άτομα που βλέπω σε πορείες και καταλήψεις»*. Αντιμετώπισε δυναμικά την επίθεση που δέχτηκε και όπως χαρακτηριστικά αναφέρει : *«Η τρανσφοβία, ο cis σεξισμός, η ομοφοβία και η κουλτούρα του βιασμού σαν μορφές εξουσίας πάνω σε σώματα μη κυρίαρχων ταυτοτήτων, δεν θα εξοντωθούν από μόνα τους, και σίγουρα ούτε με ειρηνικούς - πασιφιστικούς τρόπους»*.

Δεν γνωρίζουμε αν οι συγκεκριμένοι, είναι ή δεν είναι μέλη κάποιας συνέλευσης ή συλλογικότητας, σύμφωνα όμως με την δημοσιοποιημένη καταγγελία, οι περισσότεροι απ' αυτούς συμμετέχουν ενεργά σε πορείες, σε πάρτυ και καφενεία οικονομικής ενίσχυσης στεκιών και καταλήψεων της Αθήνας. Δυστυχώς, δεν μας προκάλεσε καμιά έκπληξη το περιστατικό. Τέτοιου τύπου τραμπούκικα υποκείμενα με χαρακτηριστικά μισογυνισμού και ματσίλας, ένθερμοι θιασώτες της κουλτούρας του βιασμού, γνωρίζουμε ότι σε αρκετές περιπτώσεις βρίσκουν ανοχή στη συμμετοχή τους σε κινηματικούς χώρους και δράσεις. Η πολιτική ανοχή που εισπράττει κάθε σεξιστής και κάθε τραμπούκος από πολιτικές συλλογικότητες, ομάδες, στέκια και καταλήψεις, αποτελεί το κατάλληλο έδαφος για να συνεχίσει να πραγματοποιεί με μεγαλύτερο θράσος τις κυριαρχικές του επιθέσεις.

Θεωρούμε πολιτικά προβληματικό το γεγονός ότι δύο σχεδόν βδομάδες μετά, δεν έχει αναδειχτεί πολιτικά, δημόσια και καταγγελτικά το περιστατικό από αναρχικές συλλογικότητες, στέκια και καταλήψεις της ευρύτερης περιοχής, σε αντίθεση με ότι συνέβη παλιότερα αναφορικά με περιστατικά μαχαιρωμάτων και μαφιόζικων επιθέσεων σε αγωνιστές. Η παλιότερα δημοσιοποιημένη με διασυλλογικό πολιτικό κείμενο οπτική, περι διαμόρφωσης κλίματος «κοινωνικού κανιβαλισμού» στη περιοχή, αλλά και οι συγκροτημένες και μαχητικές πολιτικές κινήσεις αρκετών αναρχικών συλλογικοτήτων της Αθήνας για να το αντιμετωπίσουν δυναμικά, περιλαμβάνουν στην ατζέντα τους ή όχι ΚΑΙ τα περιστατικά σεξιστικών επιθέσεων σαν αυτό που καταγγέλθηκε δημόσια, πέρα από τον γενικότερο διακηρυγμένο αγώνα τους ενάντια στο εμπόριο ναρκωτικών και στις μαφίες ;

Τα επιμέρους ζητήματα καθημερινής συστημικής βίας (ανεργία, κοινωνική εξαθλίωση, ταξική καταπίεση, πλειστηριασμοί κατοικίας και εξώσεις, διακοπές ρεύματος και νερού, φυλακές, καθεστώς εξαίρεσης πολιτικών κρατουμένων κ.α) δεν έχουν σταματήσει να αναδεικνύονται από τις συλλογικότητες του αντικαπιταλιστικού και αντικρατικού αγώνα, που συγκροτούν τον λόγο και τις δράσεις τους πάνω σ' αυτές τις θεματικές. Η πολιτική, κοινωνική και οικονομική ανάλυση του υπάρχοντος κυριαρχικού συστήματος καταπίεσης και εκμετάλλευσης, η προπαγανδιστική ανάδειξη των επιμέρους εκφράσεών του σε κάθε πτυχή της καθημερινής ζωής των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων και οι αντίστοιχες δράσεις που οργανώνονται και πραγματοποιούνται συλλογικά, είναι ενθαρρυντικά συχνές. Σε ότι μας αφορά τις θεωρούμε αξιακά και πολιτικά επιβεβλημένες και προσπαθούμε από την μεριά μας να συμβάλουμε στο μέτρο των δυνάμεων και δυνατοτήτων μας τοπικά, στον συνολικό αυτό αγώνα ενάντια στην κυριαρχία κράτους και κεφαλαίου, ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό τους, για την ανάδειξη της αναγκαιότητας και την οργάνωση της επαναστατικής προοπτικής, για την ταξική και κοινωνική απελευθέρωση.

Η σχεδόν επικρατούσα όμως πολιτική σιωπή σε ότι αφορά τον σεξισμό, τον βασικό αυτό πυλώνα της πατριαρχίας, εκτιμούμε ότι λειτουργεί πρακτικά προς όφελος της συγκάλυψης αντίστοιχων περιστατικών, που μόνο ως «μεμονωμένα» δεν πρέπει να θεωρούνται πλέον. Ειδικά όταν οι θύτες πλαισιώνουν χώρους και δράσεις του αναρχικού κινήματος. Κατά την γνώμη μας αυτή η σιωπηρή συνθήκη αποτελεί αναπαραγωγή του ίδιου μοντέλου συνένοχης κοινωνικής σιωπής που παρατηρείται σε μια γειτονιά. Πρόκειται για τη συνηθισμένη σιωπή των γειτόνων (την σιωπή των «αμνών»...) απέναντι στις «περιαστασιακές» κραυγές πόνου από κακοποίηση που ακούγονται από ένα σπίτι, μια δημόσια σιωπή που πέρα από τα όποια ψιθυριστά κουτσομπολιά, ουσιαστικά επιτρέπει στον σύζυγο να συνεχίζει ανενόχλητος την σεξιστική κακοποίηση. Είναι ίδιου τύπου σιωπή με αυτή που συνηθίζεται στις μικρές κοινωνίες που γνωρίζουν για περιστατικά σεξιστικών επιθέσεων και κακοποιήσεων, που τα συζητάνε ψιθυριστά, αλλά επικρατεί μια σιωπηρή άρνηση δημόσιας και καταγγελτικής ανάδειξής τους. Μια σιωπηρή

άρνηση που πρακτικά δίνει το εύφορο έδαφος στην σεξιστική βία για να αναπτύσσεται και να αναπαράγεται. Μια σιωπή που βασίζεται στο παλιό αστικό απόφθεγμα «τα εν οίκω μη εν δήμω». **Η σιωπή αποτελεί ασυλία για τον σεξισμό, είναι το λίπασμα που συνειδητά ή ασυνείδητα ρίχνουμε στις ρίζες του, για να ψηλώσει και να θεριέψει το φρικαλέο δέντρο της πατριαρχίας.**

Κατά την γνώμη μας θα πρέπει να θεωρείται αξιακό πρόβλημα και ως τέτοιο να αντιμετωπιστεί από τις αναρχικές συλλογικότητες, αν αυτό το μάτσο παρεάκι του «χώρου» που πραγματοποίησε την σεξιστική επίθεση, που τραμπούκισε και έβγαλε μαχαίρι απειλώντας την καταγγέλλουσα, αν συνεχίσει να κυκλοφορεί και να βαδίζει ανενόχλητο δίπλα σε συντρόφισσες και συντρόφους, σε διοργανωμένες πορείες, σε μικροφωνικές κλπ. Ή ακόμα και αν μπαινοβγαίνει σε καταλήψεις και αυτοοργανωμένους χώρους, αφήνοντας την οικονομική του ενίσχυση. Δεν υπάρχει ποτέ ο χρόνος να συζητούνται και να αναδεικνύονται δημόσια, πολιτικά και καταγγελτικά τέτοια ζητήματα ; Μπορεί να αιτιολογηθεί η παρατεταμένη πολιτική σιωπή με δικαιολογίες του τύπου “εδώ ο κόσμος καίγεται, με τέτοια θα ασχολούμαστε τώρα;” όπως ακούγεται συχνά σε παρείστικες ενδοκινηματικές συζητήσεις ;

Όμως για ποια κοινωνική απελευθέρωση, για ποια ανατροπή του υπάρχοντος κυριαρχικού συστήματος εκμετάλλευσης μιλάμε και παλεύουμε, όταν δείχνουμε σιωπηρή ανοχή στο σεξισμό, όταν δηλαδή για την πατριαρχία που καταπιέζει και επιβάλλεται σε κάθε μη κυρίαρχη ταυτότητα, αναπαράγουμε έμπρακτα την μπόλσεβίκικη «αθωωτική» της θεώρηση ; Ότι αποτελεί δηλαδή απλό «παρελκόμενο» της ταξικής-οικονομικής εκμετάλλευσης... Είναι ή δεν είναι αξιακά και πολιτικά επιβεβλημένο, όπως καταγγέλλουμε δημόσια και αγωνιζόμαστε συλλογικά και μαχητικά, ενάντια στην κυριαρχία κράτους και κεφαλαίου, ενάντια στο φασισμό και στο ρατσισμό, με την ίδια ζέση και το ίδιο πείσμα να παλεύουμε μαχητικά και έμπρακτα ενάντια και στον σεξισμό, ενάντια ΚΑΙ στην πατριαρχία ; Στέκονται ή δεν στέκονται ανταγωνιστικά απέναντι στα αναρχικά απελευθερωτικά προτάγματα, οι σεξιστές, οι τραμπούκοι ομοφοβικοί και τρανσφοβικοί, οι συνειδητοί θιασώτες της κουλτούρας του βιασμού ;

Καμιά μόνη της στον ζόφο της πατριαρχίας.

Να σπάσουμε την σιωπή.

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

Βόλος, 14 Φλεβάρη 2017

Αναρχική Συλλογικότητα m@nifesto

<https://manifesto-volos.espivblogs.net/>